ప్రిస్టేజి

సోమిరెడ్డి జమున

"వదినా! నాకు కడుపులో నొప్పిగావుంది"

ఆడబిడ్డను డెలివరీకి మద్రాస్ తీసుకెళ్ళాలని ప్రయాణానికి అన్నీ సర్దుతున్న నిర్మల తలెత్తి సురేఖవైపు చూసింది.

కడుపుమీద చెయ్యివేసుకుని అలసటగా నిల్చునివుంది ఆడబిడ్డ సురేఖ

"వుండు మీ అన్నయ్యతో చెప్తాను" సర్దుతున్న సరంజామాను అక్కడే వదిలేసి సురేఖను పడుకోబెట్టి తనభర్త రామ్‌గోపాల్ దగ్గరకెళ్ళింది

"ఏమండీ! సురేఖ కడుపునొప్పంటోంది. త్వరగా కాన్పు అవుతుందో ఏమో లేడీడాక్టరు దగ్గరకు తీసుకెళ్దామా!" అతని మనస్తత్వం తెలిసిన నిర్మల నిదానంగా అడిగింది

"ఇంకా వారంరోజులు టైమ్ వుందన్నావుగా... నర్స్ జస్ట్ అలా చూపించి మద్రాస్ తీసుకెళ్దాం"

* * *

కారునానుకుని నిల్చున్న రామ్‌గోపాల్ నిర్మల రావడంతో "సురేఖ ఏదీ" అని అడిగాడు

"సురేఖను హాస్పిటల్‌లో అడ్మిట్ చేయమంటుందండీ డాక్టర్ కరుణ"

"ఎందుకు?" ముఖం చిట్లిస్తూ అన్నాడు.

"ఇవి కాన్పు నొప్పులేనట కానీ ద్వారం ఏర్పడలేదట. సిసేరియన్ చేయాలంటున్నారు"

"ముందు నువ్వెళ్ళి సురేఖను తీసుకురా" ఆ గొంతులో విసుగు

"ఇప్పుడు సురేఖను తీసుకుని అంత దూరం ప్రయాణం ఏమిటండీ! అసలే కాన్పు కష్టమని, ఆపరేషన్ చేయాలని చెప్తుంటే"

"డాక్టర్లు అలాగే చెప్తుంటారులే! మరీ ఇంత పిరికితనమయితే ఎలా?"

"పిరికితనం కాదు! మధ్యలో ఏదైనా అయితే కష్టం గదా! ఏ హాస్పిటల్‌లో ఆపరేషన్ అయితే ఏమండీ! తల్లీ బిడ్డా క్షేమంగా వుంటే చాలు"

"చూడు నిర్మలా! అనవసరంగా టైమెందుకు వేస్ట్ చేస్తావు! సురేఖ ఎవరనుకున్నావు కోటీశ్వరుడు రాంగోపాల్ ఏకైక చెల్లెలు, అది నార్మల్ డెలివరీ కానీ, సిసేరియన్ గానీ మన స్టేటస్‌కు తగ్గట్టే సిటీలో కాన్పు చేయిస్తాను"

"మన స్టేటస్‌కు తగ్గట్లే చీరసారెలతో అత్తగారింటికి పంపుదాంగానీ ఇప్పుడీ ప్రయాణం మానేయండి"

"బి.ఎ. చదివి ఇంత అధైర్యమయితే ఎలా? ఎంత మూడు గంటల్లో మద్రాస్‌లో వుంటాం"

"డాక్టరు కరుణకు యీ వూర్లో మంచి నేమ్ వుంది. ఇక్కడే అడ్మిట్ చేద్దామండీ నెక్స్ట్ టైమ్ పదిరోజులముందే తీసుకెళ్ళి మన ప్రిస్టేజికి తగ్గట్టే సిటీకి తీసుకెళ్దాం" అతనికి ప్రిస్టేజి మీదున్న మమకారం తెల్సి ఆఖరి ఆశగా అడిగింది నిర్మల.

"నో...అలా వీల్లేదు ఏ విషయంలోనూ నా స్టేటస్‌కు భంగంగా ఏ పనీ చేయను... అయినా ప్రయాణానికి అన్నీ సర్దడం అయిపోయిందిగా! త్వరగా వెళ్ళిపోదాం. ఈ చిన్న హాస్పిటల్‌లో నా చెల్లెలుకు డెలివరీ చేయించను"

గట్టిగా నిట్టూర్చి సురేఖను తీసుకురావడానికి కదిలింది. ఆమెకు ఒకనాటి సంఘటన కళ్ళముందు మెదుల్తుంది. తన భర్తకు తనమీదున్న ప్రేమ ఎక్కువా? ప్రిస్టేజి

మీదున్న ప్రేమ ఎక్కువా ? అని తేల్చుకోలేని స్థితి

ఒకరోజు విపరీతమైన తలనొప్పితో బాధపడ్తూ తన తల్లి వేసుకునే ఇంగువ పట్టు గుర్తొచ్చి తనూ అదేపని చేసింది.

నిశ్శబ్దంగా కళ్ళు మూసుకుని పడుకున్న తన దగ్గరకు వచ్చి "అలా పడుకున్నావేం నిర్మలా" ఆప్యాయంగా అడిగాడు తన భర్త రామ్‌గోపాల్.

"తలనొప్పిగా వుంటే..."

తన మాట కూడా పూర్తి కాకముందే అతను ఆదుర్దాగా "డాక్టరును పిలిపించనా? నాకు ఫోన్ చెయలేకపోయావా? వుండు ఒక్క క్షణం" అంటూ ఇంటర్‌కమ్‌లో క్రిందకు మాట్లాడి డ్రైవర్‌ని డాక్టర్‌కోసం పంపాడు.

"వద్దండీ ఇంగువ పట్టు వేసాను తగ్గిపోతుంది"

"ఇంగువ పట్టా! సిల్లీ కబుర్లు చెప్పకు నిర్మలా ! ఇంగువపట్టేమిటి అసహ్యంగా" నుదుటిమీద ఇంగువచూసి చిరాగ్గా ముఖం పెట్టాడు కొన్ని సెకండ్లతర్వాత—

"అసలు అదెలా చేస్తారు?"

"మట్టికుండ మీద ఇంగువ నూరితే వస్తుంది" ఆయన ముఖంలోకి చూస్తూ చాలా చిన్నగా అంది.

"ఓ మై గాడ్ ఎంత ఇన్‌ఫెక్షన్ అవుతుందో ఆ మట్టికుండమీద ఎంత మురికుంటుంది ? ఆ కుండ ఎక్కడిది నీకసలు?"

"మంగమ్మ తన గుడిసెలోనుండి నూరి తెచ్చిచ్చిందండీ"

"వాట్ ! మన పాచి పనిమనిషి ఇంట్లో నుండి తెప్పించుకున్నావా? ఎన్నిమార్లు చెప్పినా నీకు మన ప్రిస్టేజీని మెయిన్‌టెయిన్ చేయడం చాతకావడంలేదు! ఛీ! ఛీ!!" అతని ముఖంలో లాలన చోటులో విసుగు, కోపం, అవమానం జరిగిందనే భావన చోటుచేసుకున్నాయి. విసురుగా వెళ్ళి కిటికీదగ్గర నిల్చున్నాడు.

"అబ్బా!" కణత పట్టుకుంది తను.

చప్పున వెనుదిరిగి తన దగ్గరకు వచ్చి "చాలా నొప్పిగా వుందా నిర్మలా" అతని కంఠంలో ఆదుర్దా, ఆప్యాయత చోటు చేసుకున్నాయి మరలా నిర్మల నుదుటిమీద చేయి వేసాడు

అతని చేతికి తన నుదుటిమీద ఇంగువ తగలగానే లేచి వెళ్ళి డెట్టాల్ బాటిల్, కాటన్‌తో తిరిగొచ్చి శుభ్రంగా డెట్టాల్‌తో

ప్రిస్టేజ్

ఇంగువ పట్టునంతా తుడిచేసి ఆ స్మెల్ రాకుండా లవెండర్ సోప్ వాటర్‌తో మరలా తుడిచాడు.

'ప్రిస్టేజ్' అనే పదం నాలుక చివర నుండే రామ్ గోపాల్ ఇంతపని చేయడమేమిటా ? అని ఆలోచిస్తున్న నిర్మల బుర్రకు ఇదీ ఒక ప్రిస్టేజ్ అని అర్థమయింది. మంగమ్మ సాది యిచ్చిన ఇంగువ తన భార్య వేసుకుందీ అనే సత్యం ఇంకో నౌకరుకు తెలియకూడదనుకున్నాడు. అందుకే పనిమనిషి చేయాల్సిన పని (అతని దృష్టిలో) తనే చేసాడు ప్రిస్టేజ్‌కు భంగం రాకుండా రహస్యంగా.

డాక్టరు వచ్చేలోపల యింకో అరడజను సార్లు రింగ్ చేసాడు. డాక్టరు వచ్చి తనను పరీక్షించి రామ్‌గోపాల్ భుజం తట్టి 'వర్రీ అవకండి. సింపుల్ అనాల్జిసిక్ ! టాబ్లెట్‌కు పదిహేను నిముషాల్లో రిలీఫ్ వస్తుంది' అని చెప్పి వెళ్తుంటే—

"డాక్టరుగారూ ! మా రంగడు ఎప్పుడూ అంటూ వుంటాడు యింగువ పట్టు వేసుకుంటే తలనెప్పి అట్టే మాయమవుతుందని. మరి ఆ కుండమీద యింగువ సాది వేసుకుంటే ఇన్‌ఫెక్షన్ రాదా ?"

"మీకెందుకొచ్చిందా డౌట్?"

"మా నమ్మకమైన సర్వెంటు వాడు. యీరోజు తలనొప్పిగా వుందని ఇంగువ సాది వేసుకున్నాడట. ఏదైనా ఇన్‌ఫెక్షన్ అయితే మిమ్మల్నడిగి మెడిసిన్ ఇప్పించాలని"

వెనుకనుండి వింటున్న నిర్మల ఆశ్చర్యపోయింది, డాక్టర్ దగ్గరకూడా ప్రిస్టేజ్ !

తలనొప్పి తగ్గే వరకు అలాగే నుదురు వత్తుతూ కూర్చున్న భర్త ప్రేమకు కరిగిపోయింది.

"ఇక్కడ నిల్చుండిపోయావేంటి వదినా ? అన్నయ్యేమన్నారు?" సురేఖ కుదుపడంతో తేరుకుని 'పద వెళ్దాం' అంది.

* * *

"వదినా ! కడుపులో నొప్పెక్కువగా వుంది"

డ్రైవర్‌ని త్వరగా పోనివ్వమంది నిర్మల.

సురేఖ కోటీశ్వరుడి చెల్లెలే కావచ్చు. పడవలాంటి కారులో ప్రయాణం చేస్తూ వుండొచ్చు కానీ యీ టైమ్‌లో నిస్సహాయంగా మునిపంటితో తన నొప్పిని బిగపట్టడానికి ప్రయత్నిస్తుంటే వాళ్ళన్నకు ప్రిస్టేజ్ మీదున్న మమకారానికి కోపమొచ్చింది నిర్మలకు.

ఆ అమ్మాయి వీపుమీద చేయివేసి నిమురుతూ మెల్లిగా అడిగింది.

"పోనీ వెనక్కు వెళ్ళిపోదామండీ గూడూరులో నర్సింగ్‌హోమ్‌లో చేర్పిద్దాం"

"నీకు అంతా కంగారే నిర్మలా. మా ఫ్రెండ్ భార్యకు సిసేరియన్ చేయాలంటూ భయపెట్టేసారు మరుసటి రోజు ఫోర్ సెప్స్ వేసి డెలివరీ చేసేసారు అలాగే మన సురేఖకు కూడా ఈజీగా అయిపోతుంది. నీవేమీ భయపడకు" అంటూ నిద్రలోకి జారిపోయాడతను.

భర్త ధైర్యానికి విస్తుపోయింది— కారు ఒక్క కుదుపుతో ఆగిపోయింది.

"ఏమయింది డ్రైవర్ ! " అసహనంగా అంది సురేఖ.

"ట్రాఫిక్ బంద్ అయినట్లుందమ్మా!" ముందుకు వంగి పరిశీలిస్తూ జవాబుచెప్పాడు.

"నాకు మోషన్‌కెళ్ళాల్సినట్టు ఉంది వదినా" వినీ విన్పించకుండా అంది సురేఖ.

అటుఇటు చూసి 'కాస్త దూరం వెళ్ళాలి ఆ చెట్టు ప్రక్కగా ఏదో చిన్న ఇల్లు వున్నట్లుంది. అక్కడివరకు నడవగలవా?'

నడవగలనన్నట్లు నీరసంగా తలూపింది సురేఖ

ఆ చిన్న ఇంట్లోకి అవసరానికెళ్ళడమూ ప్రిస్టేజికి భంగముంటాడేమోనని తన భర్తకు నిద్రాభంగం కాకుండా మెల్లిగా కారు దిగి సురేఖను నడిపించుకుంటూ ఆ చిన్న ఇంటి ముందుకెళ్ళింది నిర్మల.

"నిండు చూలాలు! ఇప్పుడే పురుడువచ్చేలా వుంది. ఎక్కడికెళ్తారు. ఇక్కడే పురుడు పోసుకోండి తల్లీ" రాబోతుంటే ఆ చిన్న

కాన్వెంటు ఏడుపు !

రోడ్డుమీద కాలుజారి
అడ్డంగా క్రింద పడితే
ఇంగ్లీషు చదువుల
కాన్వెంటు బాబు
ఏడ్చె 'అమ్మా' అని, 'మమ్మీ' మరచి

—ఆచార్య శ్రీపతి నాయుడు

సంతానము గర్భాశయ వ్యాధులు, సెక్స్ అంతరంగిక సమస్యలు, సుఖ వ్యాధులు, మొలలు, చర్మ వ్యాధులకు అనుభవ చికిత్స. పోస్టుద్వారాకూడా చికిత్స కలదు.

సరోజ నర్సింగ్ హోమ్,

డాక్టర్ యస్. సరోజిని, డాక్టర్ వి. మధు

H.O. కొత్తపేట చౌకు, కె. టి. రోడ్,

విజయవాడ—1.

బ్రాంచి: శీలంవారివీధి, జిన్నాటవర్, గుంటూరు.

ఆంధ్రపత్రిక

దినపత్రిక చదవండి.

- సాహిత్య సేవకు
- సాహిత్య స్థాయికి
- తాజా వార్తలకు
- కొత్త శీర్షికలకు

చదవండి!

"కర్కశంగా, గరుకుగాఉండే పళ్ళపొడులు మీ పళ్ళకు, చిగుళ్ళకు హానికలిగించవచ్చు..."

కోల్గేట్ టూత్ పౌడర్‌తో మీ చిగుళ్ళను, చెడుశ్వాసను కూడా అరికట్టండి పళ్ళను కాపాడుకోండి.

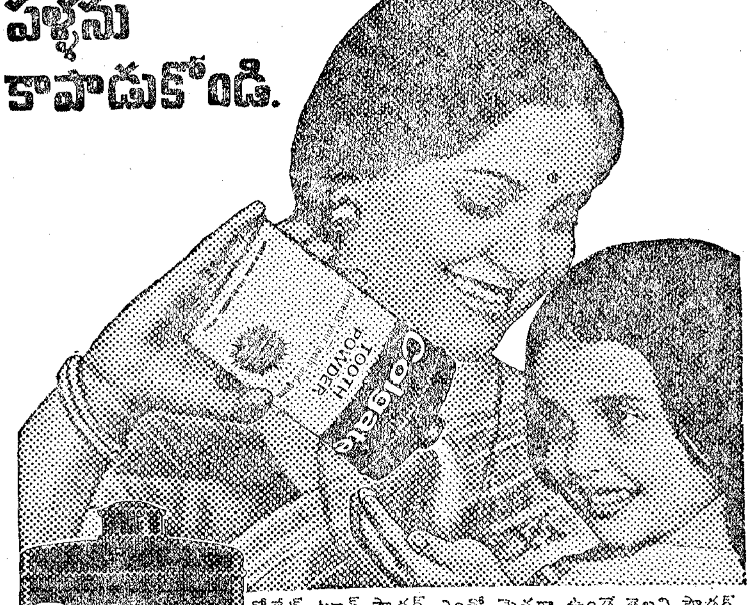

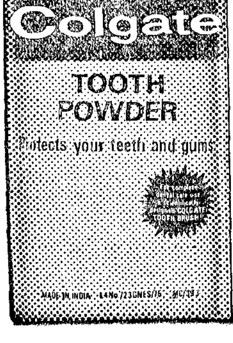

కోల్గేట్ టూత్ పౌడర్ ఎంతో మెత్తగా ఉండే తెల్లని పౌడర్. అది అతి మృదువుగా మీ చిగుళ్ళను తోముతుంది. అంతేగాకుండా దానిలో ఉండే సున్నితమైన మెరుగునిచ్చే పదార్థం మీ పళ్ళ మీది పాచిపొరలను తొలగిస్తుంది. మీ పళ్ళను శుభ్రపరచి తెల్లగా చేస్తుంది. కోల్గేట్‌లోని పుష్కలమైన నురుగునిచ్చే చర్య పళ్ళ సందులలోనికి చొచ్చుకుపోయి చెడు వాసనను దంతక్షయకారకములైన సూక్ష్మ క్రిములను తొలగిస్తుంది.

మీ కుటుంబానికి కోల్గేట్ టూత్ పౌడర్‌తో అధునాతనమైన తీరులో దంతరక్షణ సమకూర్చండి. దానియొక్క చల్లని. పిప్పరమెంట్ రుచిని వారంతా మెచ్చుకుంటారు.

TP.G.30TL.

ప్రిస్టేజ్

ఇంటిలోని పెద్ద ముత్తయిదువ ఆప్యాయంగా అంది

మనసులోనే నవ్వుకుంది తన భర్త ప్రిస్టేజ్‌కిచ్చే విలువకు ఒకరోజు—

"నీకు మన స్టేటస్‌ను మెయిన్‌టెయిన్ చేయడమే రాదు నిర్మలా! అసలు నీవిలా కూర్చుని జామకాయ కొరుకుతుంటే ఎవరైనా చూస్తే నా ప్రిస్టేజి ఏమవుతుంది?"

ఫ్రిజ్‌లో యాపిల్ కోయించి వెండి పళ్ళెంలో నౌకరుచేత తెప్పించి ఆ వెండిపళ్ళెనికి క్రింద వున్న చిన్న టవల్‌తో ఆమె కందించి, యిష్టంగా తింటున్న దోరకాయని జామకాయను వేస్ట్‌పేపర్ బాస్కెట్‌లో పడేసుంతవరకు యిష్టుండని తన భర్తను 'అందరూ తినే వరి అన్నం మీరు తినడం ప్రిస్టేజ్‌కు భంగం కదా!' అని అడిగేయాలనిపించినా అడగలేకపోయింది ఆరోజు—

* * *

"వెళ్ళాం పద వదినా!"

ఆ ముసలమ్మకు కృతజ్ఞతలు తెల్పుకుని బయటపడ్డారు!

* * *

కారులో కూర్చున్న సురేఖ అలసటగా, బాధగా వెనక్కు వాలి కళ్ళు మూసుకుంది. ఒక్క గంట గడిచినా ట్రాఫిక్ బంద్ అలాగే వుంది.

"నీవెళ్ళి విషయమేమిటో కనుక్కో"

డ్రైవర్‌ని పంపింది నిర్మల

అతను పదినిముషాల తర్వాత వచ్చి చెప్పిన న్యూస్ ఇది—

"ఒక సన్న బ్రిడ్జిమీదకు అటువైపు నుండి లారీ, ఇటువైపునుండి బస్ వెళ్ళాయట లారీ డ్రైవర్ నేను లైటేసాను, నువ్వెందుకొచ్చావు కళ్ళు కన్పించడంలేదా? అన్నాడట— అంతే. బస్‌డ్రైవర్ బస్ ఆపేసి కళ్ళు కన్పించడంలేదని నన్నంటావా? అంటూ పేచీకి దిగాడట ఇద్దరూ రెచ్చిపోయున్నారట"

"అయితే మనం ఇప్పుడువెళ్ళే మార్గం ఏలా?" సురేఖ బాధ చూస్తుంటే ఆమెలో అసహనం పెరిగిపోతోంది.

"లారీ డ్రైవర్‌ని లారీ డ్రైవర్లంతా కలిసి నీవే ఎందుకు వెనక్కురావాలి— ఆ బస్ డ్రైవర్ వెళ్ళాడులే అని ఆపేసారంట— బస్

డ్రైవర్సు అంతా మనమేనా అంత చచ్చు వెధవలం నీవు వెనక్కు రావద్దంటూ బస్సు కదలనీయడం లేదంట వాళ్ళ పట్టుదలలు నడలేవరకు ట్రాఫిక్ ఆలాగే వుంటుందంటున్నారమ్మా అటు, ఇటు రెండు ఫర్లాంగులు నిలబడిపోయిందమ్మా ట్రాఫిక్''

* * *

''నా వల్ల కాదొదినా యీ నొప్పి భరించలేకున్నాను యీ నొప్పితో నేను చచ్చిపోతానేమో అనిపిస్తోంది'' ఎంతో గంట ఓపిక పట్టి ఇక భరించే శక్తి లేక అనేసింది సురేఖ.

సురేఖ మాటలతో ఉలిక్కిపడి లేచిన రామ్‌గోపాల్‌కు పరిస్థితి వివరించింది నిర్మల.

''చూడండి! మీరయినా వెళ్ళి సురేఖ పరిస్థితి వివరించి వాళ్ళను కన్విన్స్ చేయండి''

రామ్‌గోపాల్ కారు దిగి వెళ్ళగానే సురేఖ బాధతో మెలికలు తిరిగిపోసాగింది సురేఖను చూస్తుంటే నిర్మలకు విపరీతమైన భయం కలుగుతోంది. ఎంతటి క్లిష్టతరమయిన కాన్పయినా ఒక డాక్టరు చేతిలో వుంచినపుడు నిశ్చింతగా వుండగలదేమోగాని నిస్సహాయ స్థితిలో నిర్మల, కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరుగుతున్నాయి.

''డ్రైవర్ నీ వెళ్ళి ఎక్కడేదైనా చిన్న హాస్పిటల్ వుందేమో చూసిరా''

అతను పరుగులాటి నడకతో వెళ్ళిపోయాడు.

* * *

కోటీశ్వరుడు రామ్‌గోపాల్ డబ్బు, ఇన్‌ఫ్లుయన్స్ ఏవీ ఆ ఆవేశంలో వున్న యిద్దరి డ్రైవర్ల మూర్ఖత్వాన్ని సడలించలేకపోయాయి.

తను పరిస్థితి వివరించినా, డబ్బు ఇస్తానన్నా వాళ్ళ ఆవేశాలు, మూర్ఖత్వం వదలని, మానవత్వం లేనివాళ్ళను చూస్తుంటే 'ఇంత వివేకహీనులా వీళ్ళు? చిన్న సర్దుబాటు అనే పదానికి అర్థం తెలియకుండా ప్రవర్తిస్తున్నా'రనిపించిన మరుక్షణం అతనికై అతను ఆత్మపరిశీలన చేసుకున్నాడు— అతనికి సురేఖ మెలికలు తిరిగిపోవడం, బాధతో మూలగడం చూసాక తను చేసింది పొరపాటే అని మొదటిసారిగా అన్పించింది.

'తను చేసిందేమిటి? డబ్బు వుందనే గర్వంతో ప్రిస్టేజ్ పేరిట తన చెల్లెల్ని తీసుక రాకూడని పరిస్థితుల్లో తన భార్య ఎంత వారిస్తున్నా వినకుండా సురేఖను సిటీలో డెలివరీ చేయించాలనే గొప్పతో తను వివేకాన్ని కోల్పోలేదూ!' అలా అనుకుంటూ నిస్సహాయంగా మౌనంగా వచ్చిన భర్తను చూడగానే నిర్మలకు ఆ చిన్న ఇంటిలో పెద్ద ముత్తయిదువ ఆహ్వానం గుర్తొచ్చింది.

''పోనీ ఆ చిన్న ఇంటి దగ్గర కయినా వెళ్దామండి! సురేఖకు కాన్పు నొప్పులొస్తున్నాయి''

''ఎక్కడేదైనా హాస్పిటల్ వుందేమో చూసొస్తా ను'' చెల్లెలి బాధ అతని ప్రిస్టేజ్‌ను మింగేసింది

''ఉహు. ఎక్కడా లేదంట'' డ్రైవర్ వెళ్ళి తిరిగొచ్చాడు

''ఏమ్మా సురేఖా నడవగలవా? లేక నే నెత్తుకెళ్ళనా?''

అంత విచారంలోనూ నిర్మలకు ఆశ్చర్యమేసింది యీ నడి వీధిలో చెల్లెల్ని ఎత్తుకుని ఆ చిన్న ఇంటికి తీసుకెళ్తానంటున్న భర్త మాటలకు విస్తుబోయింది.

''నేను నడుస్తానులే'' అని మూలిగిన సురేఖ నాలుగడుగులయినా వేయలేక ఆ నడి రోడ్డులో కూలబడి పోయింది.

అమాంతంగా చెల్లెల్ని రెండుచేతులమధ్య ఎత్తుకుని ఆ వాహనాలను తప్పించుకుంటూ వడివడిగా ఆ చిన్న ఇంటికేసి వెళ్ళి బయట వేసివున్న నులక మంచం మీద సురేఖను పడుకోబెట్టాడు. అతని వెనకనే వచ్చిన నిర్మల లోపలికెళ్ళి ఆ ముసలమ్మను వెంట బెట్టుకుని వచ్చింది.

సురేఖను లోపలికి తీసుకెళ్ళిన పది నిముషాల్లో రామ్‌గోపాల్ ముఖంనిండా చిరు చెమటలు పోసాయి. అతనికిప్పుడు అదిచిన్న ఇల్లని గానీ, తన చెల్లెల్ని నులక మంచంమీద పడుకోబెట్టానని కానీ, అన్పించడంలేదు మంచి పేరున్నలేడీ డాక్టరు దగ్గర కాన్పు చేయించని మనిషి ఇప్పుడు ఆ ముసలమ్మ కాన్పు చేస్తే బాగుణ్ణని కోరు కుంటున్నాడు.

నిర్మల బయట కొచ్చింది. ఆమె కళ్ళ నిండుగా నీరుచూసిన రామ్‌గోపాల్‌కు అంతా అర్థమయిపోయింది

''బిడ్డ శిరస్సు ఎక్కడో వుందట. ద్వారం అసలేర్పడలేదట. ఇవి మాత్రం కాన్పునొప్పులే నంటుందామె కళ్ళలో వున్న నీళ్ళు టప, టప క్రింద రాలాయి.

* * *

కారులో పడుకున్న సురేఖ బాధతో కేకలు పెట్ట సాగింది. సీటుమీద నిలవకుండా అటూ ఇటూ దొర్లుతోంది. సురేఖను ఆస్థితిలో చూసిన కోటీశ్వరుడు రామ్‌గోపాల్ కొన్ని క్షణాలు చలనం లేకుండా నిర్వీర్యుడైపోయి వెంటనే కర్తవ్యం వెన్ను తట్టగా మరలా ఆ ఇద్దరి డ్రైవర్ల దగ్గరకు పరుగెట్టాడు—

లారీ డ్రైవరు — బస్ డ్రైవర్ ఇద్దరూ కునుకు తీస్తున్నారు. వాళ్ళనులేపి ''చూడండి మిస్టర్ ఇప్పుడు మీ రిలాగే పంతాలకు, పట్టింపులకు పోతే ఒక నిండు ప్రాణం మీ పట్టుదలకు బలయిపోతుంది. నా చెల్లెలు

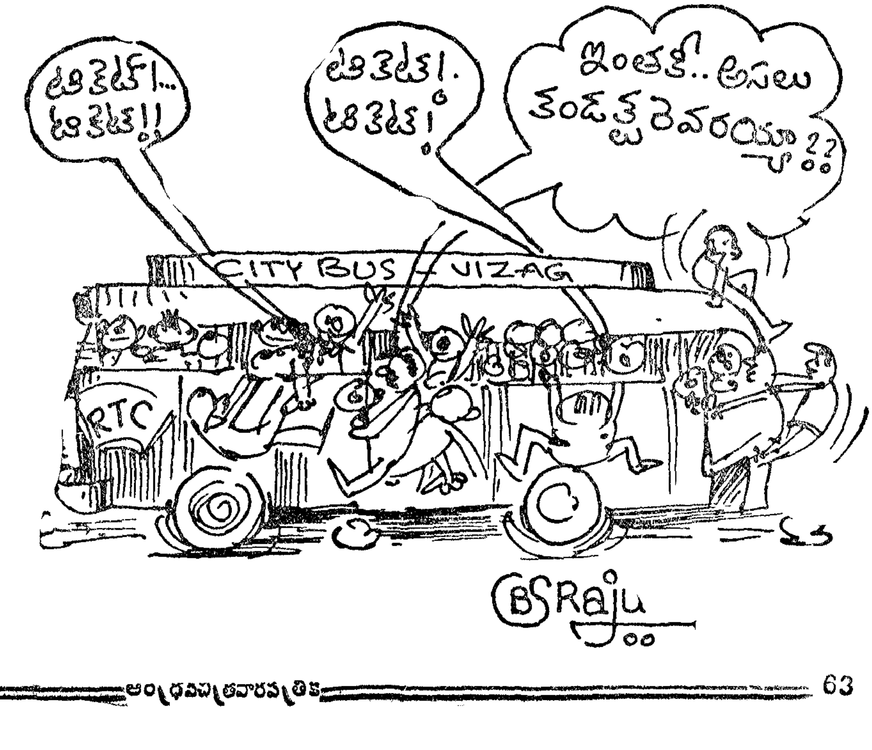

ప్రసవ వేదనతో బాధ పడ్తోంది మీ చెల్లెలే ఆపదలో వుందనుకుని మాకు దారివ్వండి' దీనత్వం అతని గొంతులో, కళ్ళల్లో వుంది ప్రెస్టేజి అనే పదం మర్చిపోయి ప్రాధేయ పడ్డాడు

అప్పటికే ప్రయాణీకులు చేసే హంగామాకు విసిగిపోయి బద్ధకంగా పడుకున్న ఆ డ్రైవరు రామ్‌గోపాల్ వెంట నడిచాడు సురేఖను చూడగానే అతని కాళ్ళిక అక్కడ ఆగలేదు అతను వెళ్ళిన పది నిముషాలకు వాహనాల్లో చలనం వచ్చింది

కారు కదిలే డ్రైవ్‌కు చిత్రంగా సురేఖకు నొప్పు లాగి పోయాయి ఆ అమ్మాయి బాధతో మెలికలు తిరిగిపోవడం ఆగిపోయింది కానీ ఒళ్ళంతా చమటతో తడిసిపోయింది.

అప్పటి వరకు మౌనంగా మనస్సు లోనే దుఃఖిస్తున్న నిర్మల కొంత స్థిమితపడింది. రామ్‌గోపాల్ తన చెల్లెలుకు సుఖంగా ప్రసవ మయితే చాలని కోరుకున్నాడు. అతని మనస్సు అస్థిమితంగా వుంది

కారు సూళ్ళూరు పేటకు రాగానే ఎద్దైనా హాస్పిటల్‌కు తీసుకెళ్ళమన్నాడు—హాస్పిటల్‌లో డాక్టరు దగ్గరకు తనే స్వయంగావెళ్ళి చెల్లెల్ని చూపించాడు

అప్పటికే సురేఖ చాలా నీరసంగా వుంది. కళ్ళు మూసుకుని నిస్తేజంగా ఎగ్జామినేషన్ బోర్డుమీద పడుకుంది.

ప్రెస్టేజ్

సురేఖపల్స్ చూడగానే డాక్టర్ ముఖం మలినమయింది ఆమె హిస్టరీ వినగానే ఆమె కంతా అర్థమయిపోయింది సురేఖను ఎగ్జామిన్ చేసి హడావుడిగా నర్సులను థియేటర్ రెడీ చేసుకోమని రామ్‌గోపాల్-నిర్మల వున్న చోటు కొచ్చింది

"ఆ అమ్మాయిని హాస్పిటల్‌కు తీసుక రావడం చాలా ఆలస్యం చేసారు, ఆ పేషెంటుకు గర్భకోశం పగిలిపోయి లోపలే విపరీతంగా రక్తస్రావం జరిగింది మా థియేటర్ రెడీ అయేలోపల ఆ అమ్మాయి కండిషన్ బాగుంటే ఆపరేషన్ చేస్తాను కానీ నాకే హోప్స్ లేవు . ఇంతకూ పేషెంటుని ఈ కండిషన్‌లో తీసుకరావడానికి కారణమేమిటి ? ఎవరో చదువు లేని వాళ్ళయితే సరే—మీరు ఎడ్యుకేట్సు అయి వుండీ ఇలా ఎందుకు చేసారు ?' వాళ్ళ జవాబుకు ఎదురు చూడకుండానే హడావుడిగా వెళ్ళిపోయిందామె

నిర్మల కళ్ళెత్తి భర్త వైపు చూసింది అతను దీర్ఘంగా శూన్యంలోకి చూస్తూ ఆలోచిస్తున్నాడు

ఆ దంపతులిద్దరూ అసహనంగా, అస్థిమితంగా, అసహాయంగా, ఆర్తిగా, ఆవేదనగా మూగవాళ్ళులాగ అక్కడేవున్న బెంచి మీద కూలబడిపోయారు పదినిముషాలకు నిర్మలే తేరుకుని సురేఖ దగ్గరకు నడిచింది.

థియేటర్ రెడీ చేసుకునే వ్యవధిలోనే సురేఖ నిర్జీవురాలైంది బాధలకు, గొప్పలకు, కోరికలకు అతీతంగా, ప్రశాంతంగా పడుకుని వుంది -తన వాళ్ళకు అశాంతి మిగిల్చి

నిర్మల నిరోమయంగా కూర్చుండిపోయింది ఆమె గొంతులో బాధ సుడులు తిరుగుతోంది ఆమె చేతులతో పెంచిన 'సురేఖ ఇకలేదు' అనుకుంటే ఆమె భరించలేక పోతోంది ఆమె కళ్ళ నుండి ధారాపాతంగా కన్నీళ్ళు కారిపోతున్నాయి — మోకాళ్ల మీద తల ఆన్చి రోదిస్తోంది

రామ్‌గోపాల్ అంతరాత్మ అతన్ని నిలదీసోంది — 'దీనికి కారకులెవరు ? ప్రెస్టేజ్ వివేక శూన్యమైన ప్రెస్టేజ్ పట్టుదల తను కోట్ల కధిపతి అనే గర్వంతో విచక్షణా జ్ఞానం నశించి తన భార్య ఎంతగా చెప్తున్నా వినకుండా తన చెల్లెలు సిటీలో తమ స్టేటస్‌కు సరిపడే కాస్ట్లీ హాస్పిటల్‌లో పురుడు పోసుకోవాలనే పట్టుదల, నలుగురూ 'రామ్‌గోపాల్ తన చెల్లెల్ని ఎంత కాస్ట్లీ హాస్పిటలో చేర్పించాడు' అని అనుకునే స్టేటస్ అతనికి కావాలి

సురేఖ మరణంతో అతని కళ్ళకున్న ప్రెస్టేజి పొరలు కరిగిపోయి ఒక్కొక్క కన్నీటిబొట్టుగా జారిపోతున్నాయి.

సురేఖ మృత శరీరాన్ని కారులో పడుకోబెట్టారు. ఆ పిల్ల మరణం డ్రైవర్‌ని కూడా చలింపజేసింది సురేఖమ్మ మరణానికి కారణం ఎవరు ? ఆ డ్రైవర్ మనసులోనే ఆలోచిస్తున్నాడు

సురేఖమ్మ మరణానికి కారణం అయ్యగారి ప్రెస్టేజా ? లేక చిన్న సర్దుబాటుని అంగీకరించలేని డ్రైవర్లదా ? లారీ డ్రైవర్ లైటేసిన మాట వాస్తవమే— బస్ డ్రైవర్ తొందరలోనైతేనేమి లేదా పొగరు వల్లే అయితేనేమి ఆ చిన్న బ్రిడ్జి మీదకు వచ్చేసిన మాట వాస్తవం. పోనీ అతను వచ్చేసాడు ఎంత క్షణంలో ఆ బ్రిడ్జి దాటిపోతాడు లారీ డ్రైవర్ వెళ్ళిపోతాడు. కానీ జరిగిందేమిటి ? ఆ చిన్న విషయానికి పట్టుదలలు పెరిగిపోయాయి ఒక్కక్షణం ఆలస్యాన్ని భరించలేని లారీ డ్రైవర్ మూడుగంటలసేపు ట్రాఫిక్‌ను ఆపేసాడు. ఆ పట్టుదలకు ప్రాణం పోసిన ఆ లారీ డ్రైవర్లు అతన్ని మన ప్రెస్టేజ్ పోతుంది బస్సే ఎందుకు వెనక్కు వెళ కూడదు - అనే

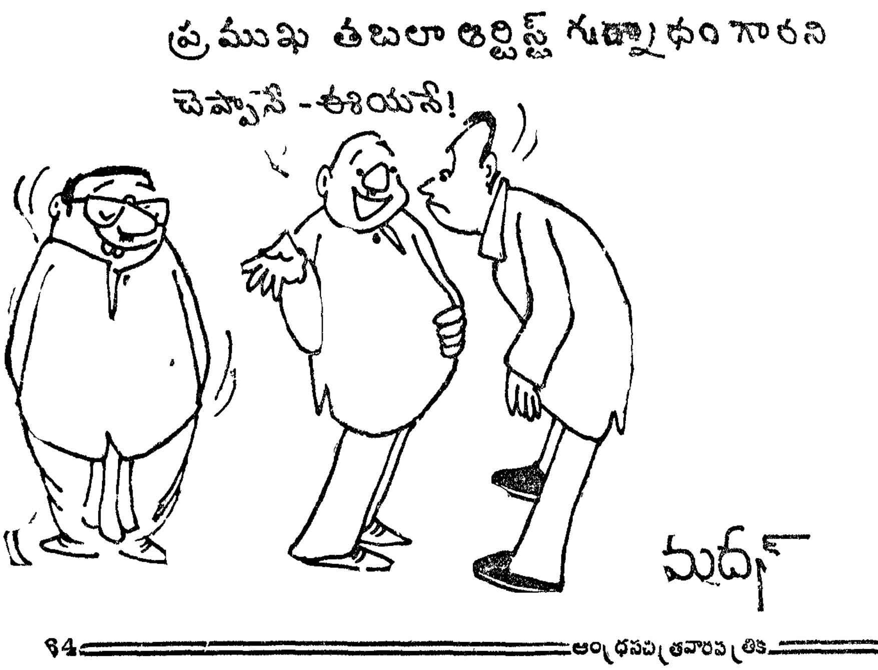

నూతన యవ్వనం పొందండి. సంతానవంతులుకండి! చర్మ వ్యాధులనుండి విముక్తులుకండి హస్తప్రయోగమువలనకలుగు నరముల బలహీనత, శీఘ్రస్కలనము, అంగముచిన్నదగుట అవసరకాలమందు అసంతృప్తి, సంతానము లేకపోవుట, సమస్తచర్మవ్యాధులకు అద్భుత చికిత్స. పోస్టు ద్వారా చికిత్స కలదు. ప్రతి ఆదివారము భీమవరంషణ్ముఖలాడ్జి నందు ఉ॥ 8 నుండి సా॥ 6-30 వరకు క్యాంపు కలదు.

డా॥ డి. మార్కండేయులు

ఆయుర్వేద భిషక్,
సెక్స్ అండ్ స్కిన్ స్పెషలిస్టు,
పార్కురోడ్డు, గుడివాడ-521301,
ఫోన్స్ 522 & 540

ప్రతి బుధవారం
ఆంధ్రపత్రిక దినపత్రికలో

"విపణి వీధి"

ప్రకటనల కాలమ్‌లో మీ వ్యాపార ప్రకటనలివ్వండి కాలమ్ సెం. మీ. రు. 7 మాత్రమే

వివరాలకు :

అడ్వర్‌టయిజుమెంటు మానేజరు,
ఆంధ్రపత్రిక, విజయవాడ-3.

ఆంధ్రపత్రిక దినపత్రికలో

ఆడవాళ్ళకి అన్నీ ఆకర్షణలే వెలువడుతున్నాయి!

ప్రిస్టేజ్

మూర్ఖత్వం - పోనీ ఎవరో ఒకరు సర్దుకో వచ్చు కదా! ఆ బస్ డ్రైవర్, మిగతా బస్ డ్రైవర్లంతా అదే పదం కోసం అతన్ని వెనక్కు రానీయలేదు ఇందులో ఎవరిది తప్పు? ఏది ఏమైనా సురేఖమ్మ ప్రాణాన్ని వీళ్ల ప్రిస్టేజ్ బలికొంది.

సురేఖ మరణానికి చలించిపోయి ఆలోచిస్తున్న ఆ ధనవంతుల కారు డ్రైవరు తేరుకొని కారు స్టార్ట్ చేసాడు

రావ్‌గోపాల్ మనసునిండా పశ్చాత్తాపం– ఆ పశ్చాత్తాపం అతన్ని కాల్చేస్తోంది తన ముద్దుల చెల్లెలి మరణం అతడ్ని, అతని అజ్ఞానాన్ని వెన్నుతట్టి హెచ్చరిస్తోంది. అతనికి తన మనస్తత్వం మీదే అసహ్యమేస్తోంది. అతను ఆలోచిస్తూ రోదిస్తున్నాడు. డబ్బుందనే అహంకారం, సామాన్యులు చేసే పనులు తను చేయకూడదనే అభిజాత్యం 'ప్రిస్టేజ్' అనే పదం నరనరాల్లో జీర్ణించుకుపోయాయి. ఆ ప్రిస్టేజ్ పేరిట తన చెల్లెల్ని దూరం చేసుకున్నాననే సత్యం అతన్ని పిచ్చివాణ్ని చేస్తోంది. యింకొక ప్రాణి యీ భూమ్మీద పడాల్సిన తరుణంలోవున్న ప్రాణినే బలిచేశాడు. అతను పిల్లాడిలా ఏడుస్తున్నాడు.

భర్త చెల్లెలుగా గాక తన స్వంత చెల్లెలుగా చూసుకున్న సురేఖ మృత శరీరాన్ని చూస్తూ - డాక్టరు "సకాలంలో ఆమెకు ఆపరేషన్ జరుగుంటే తల్లీ బిడ్డా క్షేమంగా వుండేవాళ్ళు" అని అన్నమాటే ఆమె చెవుల్లో గింగుర మంటోంది - సకాలంలో ఆపరేషన్ జరగకపోవడానికి కారణం తన భర్త. ఎప్పుడూ ప్రిస్టేజి నభిమానించే తన భర్తే సురేఖ మరణానికి కారకుడు

తన ఆనందాలు, తన ఇష్టాలు ప్రిస్టేజ్ పేరిట సమాధి అయినా భర్త పరిధిలో తనూ మెలగడం నేర్చుకుంది. దానికి కారణం అతని ప్రేమలో ఆమె కరిగిపోవడమే.

కానీ...కానీ ఇప్పుడు ప్రిస్టేజ్ పేరిట ఒక నిండు ప్రాణం పోవడంతో తను భర్తను క్షమించలేకపోతోంది భర్తను 'మీ ప్రిస్టేజ్ సురేఖను చంపింది" అని కసిగా, క్రోధంగా విసురుగా తలెత్తి అడగాలనుకున్న మాటలన్నీ అతను కార్చే కన్నీటిని చూసిన పెదవి దాటి బయటకు రాలేదు. ★